SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 118/05

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. mája 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. L. D., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., CSc., B., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10 C 203/03 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 19 Co 44/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. L. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. apríla 2005 doručená sťažnosť Ing. L. D., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 10 C 203/03 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 19 Co 44/04 došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu a inú

právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol tieto podstatné dôvody na svoje tvrdenia o porušení jeho základných práv:

Sťažovateľ uplatnil nárok na mzdu a odstupné v konaní pred okresným súdom, ktoré bolo uznesením okresného súdu z 9. januára 2004 zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku a na základe odvolania sťažovateľa krajský súd uznesením z 27. mája 2004 sp. zn. 19 Co 44/04 toto uznesenie okresného súdu potvrdil. Dovolanie sťažovateľa bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky 27. januára 2005 odmietnuté.

Na základe toho sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom tak, že:

„1. Ústavné právo sťažovateľa: Ing. L. D., fyzická osoba, občan Slovenskej republiky, bytom B. na domáhanie sa ustanoveným postupom ochrany svojich práv a ochrany svojej osobnosti na Okresnom súde v Prievidzi v konaní pod spis. zn. 10 C 203/2003 a ústavné právo prejednať právnu vec pred vecne a miestne príslušným súdom bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je porušené.

2. Konštatuje sa, že v právnej veci vedenej pred Okresným súdom v Prievidzi spis. zn. 10 C 203/2003 sa nekoná a súd nečinnosťou spôsobuje prieťahy v konaní a z tohto dôvodu patrí sťažovateľovi primeraná náhrada vo výške podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR osobitne na ťarchu Okresného súdu v Prievidzi.

3. Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní uhradiť škodu spôsobenú prieťahmi v konaní pred Okresným súdom v Prievidzi pod spis. zn. 10 C 203/2003 sťažovateľovi; ktorú je Okresný súd v Prievidzi povinný uhradiť v lehote 3 dní od vyhlásenia Ústavného nálezu na adresu sťažovateľky v celosti.

4. Konštatuje sa, že správca konkurznej podstaty „úpadcu“ VESEC, s. r. o. P., Ing. E. Č., so sídlom B., svojím konaním pri poskytovaní mzdových nárokov, sociálnych a zdravotno-poistných plnení a nesprávnym konaním, ktoré odporuje zákonu spôsobil škodu navrhovateľovi vo výške, ktorú stanoví Ústavný súd SR.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

1. Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nedovoľuje zákon o ústavnom súde žiadne výnimky ani odpustenie dodržania tejto lehoty. Vzhľadom na to, že predmetom namietaného porušenia práv sťažovateľa má byť postup okresného súdu, ktorý vykonal posledný úkon vo veci 9. januára 2004 (uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku), a krajského súdu, ktorý vo veci rozhodol 27. mája 2004 a doručil toto uznesenie sťažovateľovi 18. júna 2004, bolo treba sťažnosť proti okresnému

súdu aj krajskému súdu odmietnuť pre oneskorenosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

2. Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

V štvrtom bode návrhu na rozhodnutie vo veci samej sa sťažovateľ domáha vyčíslenia škody voči správcovi konkurznej podstaty. Takýto nárok na náhradu škody patrí do právomoci všeobecného súdu a možno ho uplatniť po splnení všetkých zákonom ustanovených predpokladov (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 142 ods. 1 ústavy, § 7 Občianskeho súdneho poriadku). Preto ústavný súd v tejto časti sťažnosti túto odmietol pre nedostatok svojej právomoci.